

Penggunaan kaedah bercerita dalam perbualan untuk pengajaran kemahiran Bahasa Inggeris.

Abstrak

Kajian ini telah dijalankan untuk meninjau keberkesanan penggunaan cerita dalam perbualan dalam pengajaran kemahiran Bahasa Inggeris. Sebuah kelas yang mempunyai 42 pelajar yang berkemahiran sederhana dalam Bahasa Inggeris, disebuah sekolah luar bandar, telah dipilih sebagai sampel untuk kajian ini. Pelajar-pelajar tersebut telah diajar teknik bercerita dalam bentuk perbualan. Selepas itu pelajar, dalam kumpulan atau berpasangan telah diberi masa untuk merancang satu dialog yang menggunakan penceritaan dalam perbualan. Perbualan tersebut telah direkodkan dan ditranskripsikan. Satu soal-jawab and temuduga secara kumpulan telah dijalankan untuk menyokong dapatan daripada kajian. Satu kumpulan perbandingan yang tidak diajar teknik bercerita dalam perbualan juga telah diminta untuk menyampaikan cerita dalam bentuk perbualan dan perbualan mereka juga telah direkodkan dan ditranskripsikan. Dapatan daripada kedua-dua penceritaan tersebut telah dikaji untuk mendapatkan corak jalan cerita yang digunakan dalam cerita mereka. Model penceritaan yang dipolori oleh Labov, yang telah diubahsuai oleh Eggins dan Slate telah digunakan. Corak penceritaan yang diklasifikasikan oleh Peterson and McCabe juga telah digunakan untuk menentukan bentuk penceritaan yang berhubung dengan struktur jalan cerita. Untuk menjawab soalan kedua kajian, tindakbalas pendengar seperti “back-channel noises”, jenis soalan yang ditanya, penyambung ayat dan penceritaan dalam cerita telah dikaji. Dapatan menunjukkan bahawa pelajar menggunakan corak penceritaan berbentuk klasik, mengikut urutan masa dan primitif. Dapatan daripada kajian menunjukkan adanya pemahaman pada pelajar terhadap elemen yang perlu ada dalam penceritaan dalam perbualan dan peranan pencerita dan pendengar untuk menjayakan penceritaan tersebut.

Abstract

This study hopes to investigate the use of conversational storytelling techniques to develop English Language skills, especially speaking and listening skills. The students were 42 average ability students from a rural school. The students were taught conversational storytelling techniques using consciousness-raising activities. After that, in pairs or groups they were asked to engage in storytelling in conversation. A questionnaire and group interviews were also carried out to triangulate the findings. A control group was selected and they were asked to engage in conversational storytelling. The narratives from the experimental and controlled group were audio-recorded and transcribed. The narrative structure was analysed using Labov's modified narrative model by Eggins and Slate. The narrative patterns were analysed using narrative patterns proposed by Peterson and McCabe. To answer the second research question, the listeners' responses like back-channel responses, questions and response stories were analysed. The third research question concerns conversational storytelling techniques employed to teach the students in this study. The findings showed that most of the students used a particular narrative structure depending on their narrative patterns. The common narrative patterns used were the classic, chronological and primitive narrative patterns. The listeners played a part in structuring the narratives, which influenced the narrative patterns, by giving appropriate back-channel noises, requests and response stories. In summary the teaching of conversational storytelling techniques showed that the students were aware of the generic features in conversational storytelling and knew their roles as storytellers and listeners.